ಡಿ.ವಿ. ದೇವರಾಜ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಅಕಾದೆಮಿಯ ಐದನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣ

ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಒಲವುಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದವು. 1. ಆಕರಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣೆ. 2. ಅವುಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪುನರ್ ರಚಿಸುವುದು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ.ಎಲ್.ರೈಸ್, ಆರ್.ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಪಿ.ಬಿ.ದೇಸಾಯಿ, ಎಂ.ಹೆಚ್. ಕೃಷ್ಣ, ಎಸ್.ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಿತು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಸಹಾ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರಧಾನಾಂಶಗಳನ್ನೇ ಅಧ್ಯಯನದ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು, ಸಂಶೋಧಕರು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಶ್ರೇಣಿಗಳು,ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ, ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಹಿಂದೆ, ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆ ಇದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆದರೆ ರಾಜರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇತಿಹಾಸವಾಗಲಾರದು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನಗಳನ್ನು, ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇಂದು ಜಾನಪದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಆಕರಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಜಾನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇತರ ಅಂಶಗಳಂತೂ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದ ಕಾಳಗ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಕುರಿತ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಇಂದು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಅಂತರಶಿಸ್ತೀಯ ಮಾರ್ಗ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೌತಿಕ ಲಾಭವಿದೆ.

ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟುಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳ, ಶಿಲ್ಪಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಲಾತ್ಮಕ ವಸ್ತುಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ದೇವಾಲಯ ಸಂಕೀರ್ಣಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ದೇವಾಲಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿದಂತೆ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಿಂತ ವರ್ಣನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ಮಾರಕಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಅವುಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಅಂದಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದರ ಅಧ್ಯಯನದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇವುಗಳು ಕೇವಲ ಪೂಜಾಸ್ಥಳಗಳಾಗಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದುಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅವುಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ದೇವಾಲಯಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ದೊರೆಯುವ ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ

ಮಾಡಿದರೆ, ಇಂತಹ ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು.

ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಉಗಮದಿಂದ ಅವುಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಸಹ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉಗಮದಿಂದ ಸುತ್ತಲಿನ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಉಂಟಾಗುವುದರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಾನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕುರತು ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದು. ಇಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸೋಮನಾಥಪುರಕ್ಕೆ 13ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನ ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ನರಸಿಂಹನ ದಂಡನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ ಸೋಮನಾಥನು ಅಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಆರುಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗದ್ಯಾಣಗಳ ಮೊತ್ತದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಹೂಡಿದನು. ಇಂತಹ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಸೋಮನಾಥಪುರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟುವಿವರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಮನಾಥಪುರ ದೇವಾಲಯ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಮಹಾ- ಅಗ್ರಹಾರಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗಲೂ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಭಾವನೆಗಳು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ದೇವಾಲಯಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ವಿವಿಧ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ತನಶಾಸ್ತ್ರ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ, ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರಗಳಿಂದ ದುಡಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆ ಬರಡಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರಕಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕಾಯಕಲ್ಪದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದು, ಅದು ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ಹಂತದಿಂದ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಹಂತಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕಾದದ್ದುಅನಿವಾರ್ಯ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೊಸ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಕಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಆಕರಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ದಾರ್ಶನಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಜನತೆಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿರುವ ಒಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸ ಬಹುದು. ಅದು ಪ್ರಾಗೈತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಏಕೋ ಏನೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉದಾಸೀನಭಾವನೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸಂಶೋಧಿಸುವ ವಿಷಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಜೀವನ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಗಿತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿತವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿರಬೇಕು. ಶಾಸನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದು. ಬಿ.ಎಲ್.ರೈಸ್ ಮತ್ತು ಆರ್.ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್‌ರವರು ಶಾಸನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅವರ ಮಾದರಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕರ್ನಾಟಿಕಾ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನತೆಗೆ ಅಮೋಘವಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿರುವ ಡಾ॥ ಬಿ.ಆರ್. ಗೋಪಾಲ್‌ರವರನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಯುತರು ವಿಜಯನಗರ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಲೆ ಹಾಕಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹಲವು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತರ ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅವರು ಕದಂಬರ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿಸೇರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಶಾಸನ ಸಂಪುಟಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆಯಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳ ಖಚಿತವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೋಶ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಮನೆತನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ, ಸ್ಥಳೀಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಇತಿಹಾಸದ ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರಕಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸ್ಮಾರಕಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ತರುವುದು; ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಐದನೇ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.